

arbeiðir, er produktivt og skapar stór virðir, tí annars hevði tað ikki verið rúm fyri høgu lønini. Mangir av sjómonnunum undir Føroyum – serliga við uppsjóvarflotanum – tjena nógv og er tað gott. Hesir persónar rinda eisini nógv skatt og er tað eisini gott.

Men um ein sjómaður verður lokkaður inn í eina vinnu við skattalætta so sum DIS, NIS og FAS, er frælsi hins einstaka týnt. Sjómaðurin velur ikki arbeiðsplássid, tí tað skapar størsta virðið fyri samfelagið, men tí tað gevur hægstu løn eftir skatt.

Við hesum lækkar livistøðið í Føroyum, tí skattalættin, sum veittur verður, verður útfluttur til teir altjóða reiðarar, sum føroyskir sjómenn arbeiða hjá, og tey viðskiftafólk, teir arbeiða fyri.

Vit verða javnsett um øll gjalda sama

skatt fyri somu løn, óansæð hvør vinnan er. Tá fer arbeiðsmegin til verka, har hon skapar størsta virðið og harvið nøktar størsta tørvin, tí størsti tørvur okkara skal avgera, hvar hvør arbeiðir.

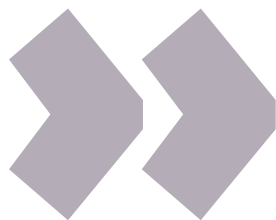
Frælsi hins einstaka er tað dýrabarasta í hesum heimi. Tí skulu vit ansa eftir øllum, sum er við til at skerja tað. Vit skulu hava frælsi at gera júst tað, vit hava hug til, so leingi vit ikki skaða onnur. Tað, sum skal avgera, hvar tú arbeiðir, er hugur tín, førleiki tín og lønin, tú fært fyri avrik títt.

Um so verður, finnur arbeiðsmegin eitt arbeiðsbýti, har øll størv hava týdning, tí tey nøkta onkran stóran tørv, sum vit hava. Einkin starv hevur størri týdning enn eitt annað.

Men um stuðul veittur verður, skeiklar

politiski myndugleikin hetta arbeiðsbýtið, og frælsi verður skert. Tá stuðul einari vinnu givin verður, virðissetir politiski

Hetta er ikki eitt álóp á teir rasku menn, sum arbeiða úti í heimi. Teir gera tað teimum dárar, og at teir ikki rinda skatt í Føroyum,



Sjómaðurin hevur eisini børn, sum ganga í skúla – sjómaðurin gerst eisini sjúkur og skal hava læknahjálp, og sjómaðurin verður eisini gamal og skal hava onkran at lofta sær tá.



er ikki teirra avgerð. Hetta er heldur ein áheitan á landsstýrismannin í figgjarmálum, sum í mong ár kundi havt broytt hetta bert við einum pennastroki. Men ikki er tað gjørd. Tað er mær ein gáta at eingin politikari tekur hendan skeivleikan uppá tungu.

Ein dubultskattaavtala merkir, at tú ikki skalt gjalda skatt tvær ferðir. Vit taka nøkur dømir, og vit siga einfalt, at í Føroyum rinda vit 40% í skatt. Um tú rindar 20% í skatt í tí landinum, har tú arbeiðir, skalt tú rinda 20% í Føroyum soleiðis at tú rindar tað sama sum ein landkrabbi í Føroyum ger. Um tú rindar 10% skalt tú rinda 30% í Føroyum, og um tú siglur við DIS og einki rindar, skalt tú rinda 40% í Føroyum. Figgjarmálaráðið sigur, at um tú arbeiðir í einum øðrum landi, skalt tú ongan skatt rinda í Føroyum. Hetta er beinleiðis skeivt og órættvíst ímóti øllum hinum, sum rinda skatt.

Hetta kann landsstýriskvinnan í figgjarmálum broyta í morgin bert við at skatta hesar persónar eftir muninum, sum teir høvdu havt gildið, um teir arbeiddu í Føroyum ella vóru við føroyskum fiskiskipi. DISarar kunnu skattast um landsstýriskvinnan skræðir ískoytið til avtaluna millum Føroyar og Danmark í tvískattaavtaluni millum tey norðurlendsku londini, og tveitir tað í rusksþannina.

Vit gjalda til felagsskapin

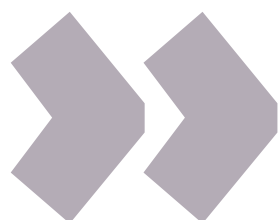
Vit gjalda skatt til tann tørv, vit best nøkta í felag. Vit gjalda skatt, so onkur kann undirvísa børnum okkara í einum góðum skúla – so onkur kann hjálpa okkum, tá vit verða sjúk – so onkur kann lofta okkum, tá vit verða gomul. Sostatt fer meginparturin av skattinum til skúlaverkið, sjúkrahúsverkið og almannaverkið.

Sjómaðurin hevur eisini børn, sum ganga í skúla – sjómaðurin gerst eisini sjúkur og skal hava læknahjálp, og sjómaðurin verður eisini gamal og skal hava onkran at lofta sær tá.

Sostatt skal hann gjalda fyri at fáa hendan tørvin nøktaðan eins og landkrabbin ger. Sjómaðurin kann jú sum øll onnur enda sum ein av okkara minstu.

Við at gjalda skatt fáa allir borgarar so javnsett móguleikar sum gjørligt. Bæði viðvíkjandi skúla og arbeiði – sjúkrarøkt og ellishjálp. Hetta gevur øllum borgarum størri frælsi at fara til verka at skapa virðir. Við hesum taka vit okkum eisini av okkara minstu, og verður samfelagið rættvísari.

Men rættvísi í hesum heimi er tíverri tað, herskandi klassin heldur og meinar. Tá herskandi klassin fær skattalætta, meðan okkara minstu eru í fátækravága, byggja vit ikki á kristin virðir.



Vit skulu hava frælsi at gera júst tað, vit hava hug til, so leingi vit ikki skaða onnur. Tað, sum skal avgera, hvar tú arbeiðir, er hugur tín, førleiki tín og lønin, tú fært fyri avrik títt

myndugleikin tey størvini hægri enn onnur. Hann heldur seg tá vita betri, hvat er best fyri hvønn einstaka borgara, enn borgarin veit sjálvur. Faðirligi trupulleikin er, at eingin hevur móguleika at vita hvønn tørv, hvør einstakur hevur.

Politiski myndugleikin eigur ábyrgdina

Avgerandi er, at politiski myndugleikin ikki eggjar sjómanninum at fara til skips við skattalætta. Sjómaðurin skal fara til skips, tí hann hevur hug til tað, og tí hýran er góð.